

Jaarverslag 2020

Stichting De Ezelsociëteit

foto: Bernhard Fritzgerald

Dooreten en doorpakken, een verslag van een heel bijzonder jaar!

Terugkijkend op het jaar 2020 kunnen we net als veel andere stichtingen, ondernemingen en verenigingen niet anders concluderen dan dat het een bijzonder jaar is geweest. Een jaar waarin eigenlijk Covid-19 een allesbepalend karakter had voor de werkzaamheden van éénieder dus ook voor ons hier bij De Ezelsociëteit.

Verdrietig

Naast COVID-19 stond er voor ons nog een andere gebeurtenis centraal en dat is het overlijden van Vera van Kooten (de oprichtster van de Ezelsociëteit). Vanzelfsprekend had dit een enorme impact op onze vrijwilligers die haar natuurlijk het laatste jaar al wel wat minder zagen, maar die toch jaren samen met haar voor de ezels hebben gezorgd. Nog niet belemmerd door welke maatregel dan ook hebben we gelukkig wel op een hele mooie wijze afscheid van haar kunnen nemen.

Een heel ander jaar dan gedacht.....

Zoals gezegd dus een bijzonder jaar waar we ogenschijnlijk in de eerste 2 maanden van het jaar nog “gewoon” aan het werk konden en open waren voor bezoek, sloeg dat half maart eigenlijk direct al om naar een noodscenario. Onze locatie moest op slot en alle roosters omgegooid. Om het gevaar van onderlinge besmetting zo veel mogelijk uit te sluiten werden er per dag vaste kleine teams van vrijwilligers gemaakt. Mocht één van hen ziek worden dan kon het hele team vervangen worden door een team van een andere dag die dan dus helaas wel extra moesten werken. Bleek degene na een test toch niet besmet te zijn dan kon het hele team weer worden opgenomen in het rooster. Gelukkig is dat nooit nodig geweest. Hier en daar vielen er soms wel tijdelijk wat vrijwilligers uit en dan werd het voor de overgebleven vrijwilligers even spannend, maar we zijn er goed door heen gekomen en de ezels ook, alhoewel we wel merkten dat het hebben van geen bezoekers voor deze knuffelaars helemaal geen pretje is.

Algemene organisatie

Als opvang kregen we in dit jaar naast (of mogelijk door) alle Covid-19 uitdagingen ook te maken met een behoorlijk veranderende organisatie. In een korte tijd verlieten best een aantal vrijwilligers de sociëteit en waren er ook binnen het bestuur behoorlijk wat verschuivingen. We hebben echter de handen ineengeslagen en zoveel als mogelijk met z'n allen opgepakt om de organisatie te laten draaien. In 2020 werkten er twee betaalde medewerkers (de directeur en een dagmanager) bij de Ezelsociëteit, samen goed voor 1 fte van 40 uur.

Vrijwilligers

We hebben dit jaar nogal wat gevraagd van onze vrijwilligers. Naast dat we, zoals eerder toegelicht, met veel minder mensen de klus moesten klaren, viel voor veel vrijwilligers ook hun dagelijkse of wekelijkse structuur weg. Veel vrijwilligers werken hier al jaren meerdere dagen in de week maar mochten natuurlijk nu veel minder komen dan dat ze gewend waren. Ook van de vrijwilligers op kantoor werd gevraagd juist thuis te werken omdat we de afstand van 1,5 niet konden waarborgen wat maakte dat sommigen echt wel een hele moeilijke tijd hebben gehad. Waar we normaal de vrijwilligers ook bedanken met een gezellige middag of avond maakten alle maatregelen dat we ook hiervoor een pas op de plaats moesten maken. Meer e-mails en een map in de kantine zorgden voor de nodige informatievoorziening van de nog ruim 50 actief zijnde vrijwilligers en op gezette momenten en tijdens feestdagen (want dan gaat het werk hier gewoon door) hebben we ze bedankt met feeststollen en chocola.

Bestuur

Doordat er ook bestuursleden wegvielen hebben de overgebleven leden zich extra moeten buigen over nieuwe taken en werkzaamheden waarbij het alleen maar communiceren via telefoon, Skype of mail niet altijd de meeste ideale manier bleek. Er meldde zich heel even een nieuwe penningmeester waar al enige tijd naarstig naar gezocht werd, maar helaas viel deze vanwege persoonlijke omstandigheden al vrij snel weer uit. Alle taken zijn dus ook hier door een klein aantal mensen opgepakt.

Stages, bureau HALT, NL Doet, prokkelstages, meeloopdagen, Universiteit

Naast dat wij natuurlijk heel goed gevoeld hebben hoe pittig het was om in deze tijd het vrijwilligerswerk vol te houden hebben we ook gemerkt dat het voor studenten alles behalve een fijn jaar is geweest. Wij krijgen normaal veel stage-aanvragen maar konden eigenlijk door alle regelingen slechts een deel van die verzoeken inplannen. Daarnaast was het dan ook vaak nog zo dat we studenten niet het volledig aantal uren stage konden laten lopen omdat ze niet meer dan 1 dag bij een bepaald team mochten horen, gezien de kans op besmetting. Dat heeft geresulteerd in een veel lager aantal voltooide stages (22) dan normaal.

Ook de mogelijkheid om HALT jongeren te plaatsen om hun werkopdrachten te voltooien bleef dit jaar steken op 10, wat echt een enorm verschil is met de aantallen van vorig jaar.

Alle activiteiten rondom NL Doet vervielen natuurlijk en ook meeloopdagen die we zeer regelmatig hebben, werden geschrapt. Wel is het ons gelukt om met Samen voor Zeist nog wel een aantal prokkelstages te vervullen en ook in heel goed overleg met de Universiteit in Utrecht hebben we een aantal studenten gedragsbiologie toch hun opdrachten kunnen laten uitvoeren.

Waar het allemaal om te doen is.....de ezels

Maar met hoeveel we ook waren en wat we ook gedaan hebben dit jaar, we deden het met maar 1 doel voor ogen en dat is het welzijn van de ezels. En dat geldt voor alle ezels zowel op de Sociëteit, op onze pleeglocaties als elders in het land op plekken waar we nodig zijn. Dat was niet altijd eenvoudig omdat het contact veelal uit telefoontjes en mailtjes bestond, maar we zijn altijd in contact gebleven en hebben telefoon- en mailcontact weten te behouden.

Ezels die we hebben geholpen naar een ander huis

Voor wat betreft de ezels die via verschillende wegen onze kant opkwamen zagen we bij zeker 5 eigenaren dat COVID-19 de directe aanleiding was om afstand te doen van hun ezels omdat ze vanwege gezondheid of faillissement niet meer voor hun ezels konden zorgen. Daarnaast hebben we in totaal 19 extra ezels opgenomen in Zeist en waar mogelijk ook weer doorgeplaatst.

Ezels op de Sociëteit

In Zeist blijven eigenlijk de echte oude ezels achter die door hoge leeftijd, ziekte, gedrag of medicatie gebruik echt niet meer elders geplaatst kunnen worden. Dat zijn het hele jaar gemiddeld een 20 tot 30 ezels die bij ons staan. Die aantallen verschillen nog al eens omdat we soms ook wat ezels met name in de zomermaanden bij echt goed weer ze op vakantie sturen en ze dus tijdelijk op een lekker groen weiland verblijven. Uiteraard maakt het overlijden van ezels ook dat de aantallen nogal eens veranderen. Dit jaar hebben we in Zeist afscheid moeten nemen van ezel Maud, Shrek en Anna en Famke.

Ezels op onze pleeglocaties

Maar liefst 102 pleeglocaties telt de Sociëteit dit jaar die in totaal een thuis bieden aan nog eens 201 ezels. Op een aantal kinderboerderijen na allemaal particuliere adressen die hun ruimte beschikbaar stellen voor ezels om daar lekker rond te lopen en een mooi leven te hebben.

Veelvuldig hebben we of via de mail, telefoon of Nieuwsbrief contact, helpen we ze waar nodig en ontvangen we maar wat vaak leuke foto's zodat we weten dat ze het naar hun zin hebben. De (controle)bezoeken aan de adressen zelf zijn helaas door alle maatregelen wel naar de achtergrond gegaan, maar worden wanneer mogelijk uiteraard weer opgepakt.

Ondanks alle tegenslag..

Feitelijk wisten we dat toen we in maart in lockdown gingen we niet op heel korte termijn weer open zouden mogen en veel van onze geplande activiteiten moesten cancelen. We hebben natuurlijk periodes gekend waarbij we weer heel even open mochten, maar dat was soms van zo'n korte duur dat bezoekers niet met dezelfde frequentie langskwamen als voorheen, omdat het wat onduidelijk werd. Bovendien maakte de restrictie op het aantal mensen samen ook dat veel mensen thuisbleven. Evenementen, bezoekjes aan ons door groepen, ezelwandelingen, markten, bezoek aan bejaardentehuizen, onze jaarlijkse open dag, we moesten het allemaal cancelen en zonder zicht op beter doorschuiven naar een "later moment", dat helaas in heel het jaar niet meer mogelijk bleek. Dat had naast een impact op vrijwilligers en ezels natuurlijk ook invloed op onze donaties die we met name moeten hebben van bezoekers. Ook het winkeltje bleef dicht

Zo goed en zo kwaad als dat ging hebben we activiteiten proberen te bedenken die maakten dat we wel zichtbaar bleven voor onze trouwe en mogelijk nieuwe "ezelvrienden". Een aantal voorbeelden hiervan zijn:

- We zijn meer dan ooit zichtbaar op Social Media geweest. Door middel van het plaatsen van filmpjes, verhalen, foto's en berichten hebben we iedereen op afstand op de hoogte proberen te houden. We hebben onze volgers op Facebook en Instagram dit jaar bijna verdubbeld!
- Gezien onze ligging zo vlak bij het bos, zijn we op een gegeven moment begonnen om de wandelaars en de mensen die geregeld even bij ons hek stonden "koffie to go" aan te bieden. Omdat we natuurlijk de donaties kwijt waren van bezoekers, vroegen we hier een vrijwillige bijdrage voor en we merkten dat dit echt heel erg werd gewaardeerd.

Regelmatig zagen we mensen even een koffie tappen en zagen we de eurootjes aan het eind van de dag in de bus zitten.

- Omdat de reguliere wandelingen niet door konden gaan vanwege de groeps grootte, hebben we ezelwandelingen op maat aangeboden waar je alleen of hoogstens met 2 personen aan kon deelnemen. Juist omdat het buiten zijn en bewegen heel belangrijk was vonden we dit een goed alternatief en hebben daar toch 20 bezoekers gebruik van gemaakt.

- Gedurende het hele jaar bezoeken we bejaardentehuizen omdat we weten dat de bewoners daar enorm naar uitkijken. Om nu te compenseren dat we er niet konden zijn, maar ook dat zij bijna geen bezoek mochten ontvangen hebben we in maart en december voor heel veel bewoners een persoonlijk ezelkaartje geschreven zodat ze zagen dat we ze niet vergeten waren.
- Ook door online samenwerkingen aan te gaan hebben we diverse interviews gegeven op de plaatselijke radio, zijn we verschenen op de dierenbeeldbank.nl en het magazine Visie van de EO en zijn we zelfs een aantal keren op televisie geweest. We hebben een reportage gemaakt met Slotstad Zeist TV, Nicolette Kluijver heeft bij ons opnames gemaakt voor haar programma "Dierenpret met Nicolette" en we hebben meegewerkt aan het programma "Weet ik Veel" met Ruben Nicolai waardoor een gedeelte van de gewonnen geldprijs aan het einde van de show aan ons werd overgemaakt.
- Ondanks dat er toch minder "reuring" was dan in een gewoon jaar hebben we toch iedere 2 weken een column geschreven in de Nieuwsbode van Zeist om iedereen een beetje op de hoogte te houden van de gebeurtenissen. Daar kwamen online soms leuke reactie op terug en wisten we op die manier dat we in contact waren.

- Feestdagen zijn en bleken juist ook in dit jaar heel belangrijk. Veel vrijwilligers hadden zich ingezet om er toch ondanks alles een mooi terrein van te maken met

kerstbomen, lichtjes en lekkers voor de ezels. We organiseerde in december 4x een lichtjesavond zodat mensen in het (semi) donker de ezels konden bezoeken en op die manier en buiten beleven en 1,5 afstand hielden. Dat waren hele bijzondere avonden!

Ieder nadeel heeft zijn voordeel..

Eerlijk is eerlijk....er is 1 project wat we begonnen waren in februari 2020 waarvan het juist vreemd genoeg wel wat beter uitkwam dat de hekken dicht waren voor bezoekers. We hadden een heel draaiboek klaar liggen hoe we dit moesten gaan implementeren in een normaal jaar, maar doordat er geen bezoek kon komen op de Societeit hadden we wel de kans om het project Donkey Paradise krachtig ter hand te nemen.

Er zijn grote hoeveelheden zand aangevoerd, prachtige kastanje houten hekken geplaatst, looproutes voor de ezels aangelegd en beton platen op de voerplek aangevoerd. Beplanting en verdere aankleding zouden later volgen. Dankzij onze donateurs, diverse legaten en verschillende fondsen konden we dit alles realiseren.

Terugkijkend in 1 alinea..

Het blijft bijzonder om terug te kijken naar dit jaar, maar ondanks alles hebben we wel kunnen doen dat wat we het liefste doen en daar waar we voor zijn....het zorgen voor ezels bij ons in Zeist en voor alle ezels waar nodig in Nederland. Het overdragen van de kennis die nodig is om ezels te houden en ervoor te zorgen dat het ze aan niets ontbreekt kwam door Covid-19 soms wat in de knel, maar daar waar het mogelijk was en de maatregelen het toelieten hebben we van ons laten horen.

Het had niet gekund zonder de inzet van alle vrijwilligers in welke vorm dan ook...hier in Zeist door met een kleine groep harder te werken, in de woonkamers thuis door onze administratieve krachten om ervoor te zorgen dat we zichtbaar waren en bleven, het bestuur wat via Skype bleef vergaderen om juist door te pakken en de taken te verdelen onder een veel kleiner aantal bestuursleden, iedereen heeft gedaan wat ze konden.

Maar zeker last but not least..... alle vaste trouwe (online)- bezoekers, donateurs, adoptanten, vrienden, relaties en bekenden van de Ezelsociëteit, die om ons en de ezels een hart onder de riem te steken soms extra eurootjes overmaakten, soms lekkere dingen bij het hek zetten, kleding kwamen inleveren.... we hadden het niet gered zonder jullie en we hebben het gered, dus iedereen heel erg bedankt!

